

blev taget stilling hertil i arbejdsdirektoratet og i arbejdsministeriet. Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlem) kan imidlertid tilslutte sig, at det umiddelbart efter oplysningerne i redegørelsen må forekomme tvivlsomt, om der nu kan tilvejebringes tilstrækkelige oplysninger om dette sagsforløb til, at der kan fastlægges et eventuelt retligt ansvar.

3. Som omtalt i afsnit III var rigsrevisionens ledelse af den opfattelse, at der – i hvert fald fra og med finansåret 1978 – var skabt hjemmel for forskudsudbetalingerne. Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlem) er på denne baggrund ligesom justitsministeriet af den opfattelse, at rigsrevisionens undladelse af at tage hjemmelsspørgsmålet op over for arbejdsministeriet efter ministeriets godkendelse af den i 1976 etablerede ordning næppe kan antages at være en fejl af en sådan grovhed, at den kan udgøre en tjenstemandsforsømmelse.

For så vidt angår rigsrevisionens beretning nr. 18/1979 til statsrevisorerne er et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlem) enig i, at det – når henses til rigsrevisionens sigte med beretningen samt til rigsrevisors ovenfor omtalte opfattelse af hjemmelsspørgsmålet – er tvivlsomt, om det med rette kunne forventes af rigsrevisionen, at lovspørgsmålet udtrykkeligt blev behandlet i beretningen. Der henvises til bilag VII i bilagshæftet, udvalgets spørgsmål 6 til justitsministeren.

4. Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlem) er opmærksom på, at også arbejdsministeriets ledelse tilsyneladende var af den opfattelse, at der med optagelsen af rentekontoen på bevillingslovene fra og med tillægsbevillingsloven for 1977-78 var den fornødne hjemmel til forskudsvis udbetaling. Flertallet finder dog, at det må lægges til grund, at ministeriet var bekendt med, at tilstrækkeligheden af denne hjemmel var diskutabel. Udvalget skal på den baggrund beklage, at den nødvendige lovhjemmel først er blevet gennemført med vedtagelsen af arbejdsministerens forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Statens forskudsudbetalinger af dagpenge og beregning af arbejdsgiverbidrag) den 13. december 1984.

5. Uanset at udvalget således på en række punkter har fundet grundlag for at kritisere myndighedernes behandling af hjemmelsspørgsmålet, finder et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlem) som beskrevet ikke, at der under denne del af sagsbehandlingen er begået sådanne fejl eller forsømmelser, at der kan gøres ansvar gældende mod nogen. Flertallet har herved ikke mindst lagt vægt på den tvivl, der har været hos myndighederne om betydningen af de oplysninger, der blev givet af arbejdsministeriet på bevillingslovene. Om forebyggelse af gentagelser af sådanne fejl henvises til afsnit VIII, nedenfor.

VI. En undersøgelse af den praksis, der følges af visse andre ministerier i forbindelse med udbetaling af statstilskud.

Med henblik på en vurdering af, hvorledes fejl som de i dagpengesagen påpegede kan undgås i fremtiden, har socialistisk folkeparti og socialdemokratiets medlemmer af udvalget – for at få et indtryk af problemernes størrelse og, om lignende fejl er begået andre steder – foranlediget, at udvalget har indhentet oplysning om den praksis, der følges af visse andre ministerier i forbindelse med udbetaling af statstilskud. Udvalget har i denne forbindelse stillet spørgsmål til socialministeren, indenrigsministeren, undervisningsministeren og boligministeren og har endvidere modtaget justitsministeriets vurdering specielt af hjemmelen til forskudsvis udbetaling af statstilskud, hvor dette sker inden for de nævnte ministeriers områder.

Ministrenes besvarelser er optrykt i bilag VIII (spørgsmål 1 og 2 til socialministeren, spørgsmål 10 til justitsministeren samt den senere notat af 9. januar 1985, spørgsmål 1 og 2 til indenrigsministeren, spørgsmål 1 til undervisningsministeren, spørgsmål 1 og 2 til boligministeren og spørgsmål 12 og 13 til justitsministeren), hvortil der henvises.

Vedrørende *lovhjemmelen* er udvalget blevet opmærksom på, at der i mange lovtekster er anvendt formuleringer som »refusion« o.lign., og at statstilskuddet således efter en isoleret fortolkning af den pågældende lovtekst først skal udbetales til dækning af allerede afholdte udgifter. I visse tilfælde (inden for socialministeriets og indenrigsministeriets område) indeholder en særlig lov imidlertid